



ΕΤΟΣ 57ον

29 Μαρτίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (2913)

## Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Ἡ Παλαιά Διαθήκη καί συγκεκριμένα ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ ἀναφέρει: «Νά μή γίνεις ἐπίορκος, ἀλλήλᾳ νά τηρήσεις τοὺς ὅρκους πού ἔδωσες στό ὄνομα τοῦ Κυρίου· θά δώσεις λόγος τόν Θεό» (Ματθ. 5,33). Δηλαδή, καταδικάζει τήν ψευδορκία καί τήν ψευδομαρτυρία ὄχι ὅμως καί τόν ὄρκο, ἀρκεῖ νά εἶναι ἀληθινός.

Ὅμως, ἡ ἐμπειρία τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας μᾶς διδάσκει πόσο δύσκολο εἶναι νά τηρηθοῦν ὅρκοι καί ὑποσχέσεις. Ὅταν ἡ γνώμη δέν εἶναι πάντα σταθερή ἀλλήλᾳ ἀλλάζει, ὅταν ἡ ἀκαταστασία καί τό ρευστό τῶν πράξεων τοῦ ἀνθρώπου ἀποδυναμώνουν τίς δεσμεύσεις τοῦ ὄρκου, τότε «eis ἐπιορκίαν τόν ὄρκον διέβησε» λέει ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος. Δηλαδή ἡ ἀθέτηση τοῦ ὄρκου καί τῶν ὑποσχέσεων μετατρέπει τόν ὄρκο σέ ἀπραγματοποίητη δέσμευση.

Γι' αὐτό καί ἡ Καινή Διαθήκη καί συγκεκριμένα στήν ἐπί τοῦ Ὅρους ὁμιλία Του ὁ Χριστός μᾶς λέει: «Ἐγώ δέ λέγω ὑμῖν μή ὁμόσαι ὅλως....» (Ματθ. 5,34), δηλ. Ἐγώ ὅμως σᾶς λέω νά μήν ὀρκίζεστε καθόλου. Ὁ Χριστός μᾶς λέει νά μήν ὀρκιζόμαστε οὔτε τόν οὐρανό, γιατί ἐκεῖ κατοικεῖ ὁ Θεός, οὔτε στή γῆ γιατί εἶναι δημιούργημα Του καί εὐρίσκεται καί ἐκεῖ ἡ χάρις του καί ἡ εὐλογία Του. Οὔτε στή γῆ πού ἐξῆσε σάν ἄνθρωπος, οὔτε στό κεφάλι μας, οὔτε στά μέλη μας, οὔτε στή ζωή μας.

Μᾶς διδάσκει νά εἴμαστε εἰλικρινεῖς καί νά ἐπιβεβαιώνουμε τά λόγια μας μέ ἓνα ἀληθινό ΝΑΙ ἢ μέ ἓνα ἀληθινό ΟΧΙ. Καί ἂν δέν γινόμαστε πιστευτοί, μᾶς ἔδωσε τό παράδειγμα τῆς σιωπῆς, ὅταν ὁ ἴδιος ἐσύρετο στά συνέδρια τῶν Ἑβραίων καί τοῦ ἀπέδιδαν ψεύτικες κατηγορίες.

Ὅφείλουμε νά κάνουμε ὅ,τι εἶναι δυνατό γιά νά φαίνεται ἡ ἀλήθεια, ὄχι ὅμως νά χρησιμοποιοῦμε τό ψέμα γιά νά τή στηρίξουμε. Γιατί ὁ σκοπός, σέ καμία περίπτωση, δέν ἀγιάζει τά μέσα.



## Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. 5' 13-20)

### Ἡ παράκλησις τῆς ἐλπίδος

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμῶσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτωις κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατήσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἀγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

---

### Ὁ ὄρκος τοῦ Θεοῦ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα μᾶς λέει ὅτι ὁ Θεὸς ὀρκίστηκε στὸν ἑαυτό Του μπροστά στὸν Ἀβραάμ γιὰ νὰ τὸν πείσει γιὰ τὸ βέβαιο τῆς ὑπόσχεσής Του ὅτι θὰ τὸν κάνει πατέρα μεγάλου ἔθνους. «Ὀρκίστηκε στὸν ἑαυτό Του λέγοντας, Σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι θὰ σ' εὐλογήσω καὶ θὰ σοῦ δώσω πολλοὺς ἀπογόνους», γράφει ὁ Ἀπόστολος (Έβρ. 6, 13).

Καὶ γεννιέται τὸ ἐρώτημα καὶ ἡ ἀπορία: Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ Θεός, πού εἶναι ἡ πηγή τῆς ἀλήθειας καὶ μέ τὸ στόμα τοῦ Υἱοῦ Του κατήργησε κάθε μορφή ὄρκου, νὰ χρησιμοποιεῖ τὸν ὄρκο γιὰ νὰ βεβαιώσει μιά ὑπόσχεσή Του; Στὸ εὐλόγο αὐτὸ ἐρώτημα μᾶς δίνουν τὴν ἀπάντησι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Συγκεκριμένα ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος λέει ὅτι τὸ θεῖον, δηλ. ὁ Θεός, εἶναι δυνατότερο ἀπὸ κάθε ὄρκο. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν ἐκληφθοῦν οἱ πέρα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη δύναμη καὶ λογικὴ ὑποσχέσεις του ὡς «ἀστεῖες» ὀρκίζεται στὸν ἑαυτό Του.

Καὶ ὅπως ἐξηγεῖ καὶ ὁ ἅγιος Θεοδώρητος, ὁ Θεός δὲν ἔχει ἄλλον πιὸ πάνω ἀπ' αὐτόν, εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἀλήθεια, πού δὲν ἀλλιάζει, εἶναι ἀναλλοίωτη. Μόνο αὐτὸς μπορεῖ νὰ κάνει τέτοιο ὄρκο καὶ νὰ τὸν τηρήσει χωρὶς τὴν ἐλάχιστη ἀμφιβολία. Ἄλλωστε μέ αὐτὸ τὸν τρόπο ἐνίσχυσε τὴν πίστη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἀβραάμ στό πρόσωπό Του καὶ τὰ λόγια Του, γιατί πέρασαν πολλὰ χρόνια γιὰ νὰ δεῖ ὅλα αὐτὰ νὰ γίνονται πραγματικότητα.

Μέ τὸν ὄρκο αὐτὸ στὸν ἑαυτό Του, ὁ Θεός ἤθελε νὰ ἐπιβεβαιώσει καὶ σέ ὄλους ἐμᾶς τὰ θεῖα Του λόγια: «ὁ λόγος ὁ ἐμός ἀλήθεια ἐστὶ», δηλ. τὰ λόγια μου εἶναι γεμάτα ἀλήθεια, ἡ ὁποία δὲν ἀμφισβητεῖται καὶ δὲν ἀναιρεῖται. Καὶ τὸ ἀπέδειξε μέ τὰ θαύματα, τὴ Σταύρωση, τὴν Ἀνάστασι, τὴν αἰώνια παρουσία Του στὴν Ἐκκλησία. Δὲν ὑπάρχει κενὸ ἀνάμεσα στὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ «εἶπε καὶ ἔγιναν, ἔδωσε ἐντολὴ καὶ κτίσθηκαν, δημιουργήθηκαν».

## Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεός ἔδωκε ὑπόσχεσιν εἰς τόν Ἀβραάμ, ὠρκίσθηκε εἰς τόν ἑαυτόν του, ἀφοῦ δέν εἶχε ἄλλον μεγαλύτερον εἰς τόν ὅποιον νά ὀρκισθῆ, καί εἶπε, Ἀλήθεια, θά σέ ὑπερευλογίσω καί θά σέ ὑπερπληθύνω, καί ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, μέ τήν ὑπομονήν του, ἔλαβε τήν ὑπόσχεσιν. Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται εἰς κάποιον πού εἶναι μεγαλύτερος καί ὁ ὄρκος θέτει δι' αὐτούς τέρμα εἰς κάθε ἀμφισβήτησιν καί δίνει ἐπιβεβαίωσιν. Ἔτσι καί ὅταν ὁ Θεός ἤθελε νά δείξῃ σαφέστερα εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως τό ἀμετάβλητον τῆς ἀποφάσεώς του, τήν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκον, ὥστε, διά δύο πραγμάτων ἀμεταβλήτων διά τά ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νά ἀποδειχθῆ ὁ Θεός ψεύτης, ἐμεῖς, πού κατεφύγαμεν εἰς αὐτόν, νά ἔχωμεν μεγάλην ἐνθάρρυνσιν νά κρατήσωμεν σφικτά τήν ἐλπίδα πού εἶναι ἐνώπιόν μας. Τήν ἐλπίδα αὐτήν τήν ἔχομεν σάν ἄγκυραν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ καί βεβαίαν, ἡ ὁποία μπαίνει μέσα, πίσω ἀπό τό καταπέτασμα, ὅπου ἐμπῆκε πρόδρομος πρὸς χάριν μας ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἔγινε ἀρχιερεὺς αἰώνιος κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

### Οἱ πιστοὶ καί ὁ ὄρκος

Σάν συμπέρασμα, ἐμεῖς οἱ πιστοὶ δέν πρέπει νά ἀμφιβάλῃουμε γιά τίς ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου σέ μᾶς. Βεβαιώνεται συνεχῶς ὁ θεῖος Του λόγος ἀπό τήν Παλαιά μέχρι τήν Καινή Διαθήκη καί ἀπό τήν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἐμεῖς ὅμως πρέπει νά ὀρκιζόμαστε σάν χριστιανοί; Ὁ Κύριος τό ἀπαγορεύει γιά νά μὴν ἀναγκαζόμαστε νά γινόμαστε ἐπίορκοι καί νά ψευδόμεστε.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος μᾶς συμβουλεῖ: «Ἐάν εἶναι τό ΝΑΙ σας πραγματικό ναί καί τό ΟΧΙ σας πραγματικό ὄχι, γιά νά μὴν παρασυρθεῖτε στήν ὑποκρισία, τῆ μητέρα τοῦ ψεύδους» (5,12). Ὅμως ἐπειδή εἴμαστε, ἔστω καί προσωρινά, πολῖτες καί τοῦ κόσμου αὐτοῦ, ὑπάρχουν νόμοι πού μᾶς ἀναγκάζουν νά ὀρκιζόμαστε, ὅπως στά δικαστήρια. Ἐάν εἶναι στίς περιπτώσεις αὐτές ὁ ὄρκος μας τουλάχιστον εἰλικρινής, συμβουλεῖ ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος στίς «Κατηχήσεις» του. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

29 Μαρτίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ)  
Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσιῶν, Κυρίλλου διακόνου καί τῶν σὺν αὐτοῖς († 364).  
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.  
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ἀπριλίου, Ε΄ Νηστειῶν (δοσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας).  
Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

## ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

**ΑΔΑΜΙΑΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ, Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.** Εισαγωγή - κείμενο - μετάφραση - σχόλια του Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης Συμεών Κούτσα. Σέ Δ' βελτιωμένη έκδοση κυκλοφορείται ο «Μέγας Κανών» του άγ. Ανδρέα Κρήτης. Προτάσσεται έκλεκτή εισαγωγή για τή ζωή και τό έργο του ύμνογράφου καί συμπληρώνεται μέ τά βαθυστόχαστα καί θεολογικά σχόλια του πολυγραφότατου Μητροπολίτου.

«**ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ**». Έρμηνευτικό σχόλιο στην ύμνογραφία της Μεγάλης Έβδομάδος του Καθηγ. Άνδρέα Θεοδώρου. Η συγγραφή επικεντρώνεται αποκλειστικά στην εξήγηση των εξαισιων ύμνολογικών κειμένων της Μ. Έβδομάδος, έργα σπάνιας ποιητικής όμορφιάς καί δογματικής πυκνότητας, πού ύποβοηθει στην κατανύξη καί τήν πνευματική έποικοδόμηση του πιστού.

**Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ** του άρχιμ. Έπιφάνιου Θεοδώρου-πουλου. Η ιδιαιτερότητα του Έγκολπίου αυτού, πέρα από τό εύχρηστο σχήμα του, έγκειται στην έπιτυχημένη έρμηνεία των ιερών ύμνολογικών κειμένων, πού έτοιμάσε ο μακαριστός Γέροντας. Η 10η ήδη έκδοση μαρτυρεί τήν ύποδοχή πού του έπιφυλάσσουν οί πιστοί. Πολλαπλώς ώφέλιμη καί κατατοπιστική είναι ή έκτενης εισαγωγή.

**Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ**, περιέχουσα πάσας τάς ιεράς Άκολουθίας από τής Κυριακής των Βαΐων μέχρι τής Κυριακής του Πάσχα. Έπιμ. κειμ. ύπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη (σχήμα 17x24, πολυτελής έκδοση).

**Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ**, έγκόλπιο πολυτελές (σχήμα 8,5x12). Εισαγωγή καί έπιμ. κειμ. ύπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη.

**Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ.** Τό πρωτότυπο κείμενο μέ μετάφραση του Καθηγ. Άνδρέα Θεοδώρου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ώρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου», στον Ί. Ναό Άγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου) Άθήνα. Προηγείται ή Άκολουθία του Έσπερινοϋ, στήν όποία περιστασιακώς θά χοροστατεί ο Μακ. Άρχιεπίσκοπος καί θά όμιλεί. 2) Κάθε Δευτέρα καί ώρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου» στον Ί. Προσκυνηματικό Ναό Άγίας Βαρβάρας στον όμώνυμο Δήμο Άττικής. Προηγείται ή Παράκληση τής Άγίας καί όμιλεί ένας από τούς Έφημερίους του Ίερού Ναού.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως καί ζωής τής «Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». Ίασίου 1, 115 21 Άθήνα. Έκδοτής - Διευθυντής: Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ύπό των ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου τής Άποστολικής Διακονίας.

**‘Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ όλο τον κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)**

Οί «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» των φοιτητών του Θεολογικού Οικοτροφείου τής Άποστολικής Διακονίας στό Διαδίκτυο: [www.apostoliki-diakonia.gr/gr\\_main/profile/oikotrofeion.htm](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm)